

Enes Ahmedov, Şumnu Bölge Müftülüğü

“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
3
2020

39 SANA BİR BİZE

Selâmün Aleyküm Arkadaşlar!

Sizinle bir hesap yapalım, ne dersiniz?

Sizi çok seven birisi gelip de sevdiğiniz baklavadan getirse ve "Buyurun bu 40 baklavayı, 39'unu istediğiniz zaman istediğiniz şekilde yiyin!" dese size, devamında da "1 tanesini de benim söyleyeceğim kişilere verin!" şartını koşsa, ne düşünürsünüz? Biri size kırk baklava veriyor ve sadece birini başkalarına vermenizi istiyor... Nasıl bir alışveriş bu?! Bence çok kârlı... Baklavalar beni seven birisinden geliyor, vermese vermeyebilir... Al sana bir tane, diğerlerini dağıt, başkalarıyla paylaş da diyebilir... Evet, hakikaten çok kârlı bir iş... Yüzde yüz kârlı... Hatta daha da fazla! O paylaşacağım bir taneden dolayı paylaştığım arkadaşlar da bana saygı ve sevgi besleyecek, hatta baklavaları verenin şartını yerine getirdiğim için onun bana güveni de artacak. Belki de bir dahaki sefer başka baklava da verecek. Oh, ağızım sulandı...

Sizin ağızınız sulanadursun, ben bir hesap daha yapalım derim...

Bizi yoktan var edip sevgisiyle kuşatan Allah, bizlere 40 altın verse, bu altınların sadece birini sevdiği ve himaye ettiği fakir fukaraya, yetimlere, yolda kalmışlara, başını sokacağı evi bulunmayan gariplere, Allah yolunda koşuşturanlara vermemizi istese, ne dersiniz? Verir misiniz? Şüphesiz, verirsiniz. Ben de veririm. Çok da kârlı bir iş olur. Alan da memnun, veren de... 39 altın bana, 1 altın da altınları veren Allah'ın talebi üzerine O'nun koruması altında bulunan garip gurabaya. Ne âlâ, ben varım bu işte!

Değerli arkadaşlar, hesap kitaptan, kazançlı ticaretten anlayan insan böyle düşünür. Hesabı kitabı düzgün yapan, kârlı ticareti bilen Müslüman da böyle düşünür. Allah'ın kendisine vermiş olduğu mal varlığından, zenginlikten kırkta birini ayırır ve Allah'ın belirlediği kişilere verir. Allah bunun adını "zekât" koymuş ve Kur'ân-ı Kerim'de defalarca anlatmıştır. "Onlar zekât verirler" diye tarif ettiği Müslümanlara unutmalarını diye defalarca "Zekâtı verin" uyarısında bulunmamaktadır.

Gelin öyleyse biz de Allah'ın lütfu olarak sahip olduklarımızın sadece kırkta birini, yani yüzde 2 buçüğünü Allah'ın belirlediği yerlere verelim!

HİLÂL

İrtibat için: hilal.dergi@abv.bg

ZENGİNLER ZEKÂT VERİR

Halının üzerinde bir elifbâ duruyordu. Kenan'ın kütüphanesinden düşmüştü. Onu yerine kaldırdı Kenan. Kaldırırken gözü, elifbâ cüzünün arkasında yazan 32 Farza takıldı. İslâm'ın şartlarını okuyordu: "1- Kelime-i Şehadet, 2- Namaz, 3- Hac, 4- Zekât, 5- Oruç".

Zekât ve haccın ne anlama geldiğini bilmiyordu. İlk önce zekâta bakmak istedi. Dersleri bugünlerde kötü olduğu için bilgisayarını her zaman açmasına izin vermiyordu annesi.

Ödevleri bittiğinde, bilgisayarını açmak için izin istedi. Annesi ilk önce çalıştığı yerleri kontrol etti Kenan'ın. Daha sonra ona bir saatlik izin verdi.

Kenan, ilk önce ilmihâl sitesine girdi ve sitenin arama bölümüne zekât yazdı. "Zekât, zengin bir Müslümanın senede bir defa malının kırkta birini fakirlere dağıtması..." şeklinde bir açıklama çıktı. Şimdilik bu kadar bilgi yeterliydi. Daha fazla öğrenmek isterse ilgili bölümü sonuna kadar okur veya büyüklerine sorabilirdi.

Kâbe'de Nöbet

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) gündüzlerini İslâm'a dâvet faaliyetleri ile geçiriyordu. Geceleri ise Kâbe'de namaz kılarak ve duâ ederek, Allah Zülcelâl ve'l-kemâl Hazretleri ile baş başa kalıyordu. Efendimiz ve ona ilk îmân edenlerin hayatında, dinî faaliyetlerin en yoğun olduğu zaman geceydi. Beş vakit namazın he-

nüz farz olmadığı bu süre içerisinde, Müslümanlar gece namazı kılıyorlardı. Rasûlüllah (s.a.s.) beş vakit namazın farz olmasından sonra bile bütün hayatı boyunca geceyi namaz ve dua ile ihyâ edecekti.

Efendimize ilk îmân eden gençlerden Hz. Ali ve Zeyd, Kureyş müşriklerinin bu gece vakitlerinde Peygamberimize zarar vereceğinden endişeliydiler. Canlarından çok sevdikleri, Onun bir tatlı bakışına herşeylerini verecekleri, Sevgililer Sevgilisine bir zarar verilmesinden daha ağır ne olabilirdi ki!

Hz. Ali ve Zeyd durumu kendi aralarında konuşup bir karar aldılar: "Bundan sonra gece kalkacağız ve Rasûlüllah (s.a.s.)'e kimsenin zarar vermemesi için etrafı kolaçan edeceğiz."

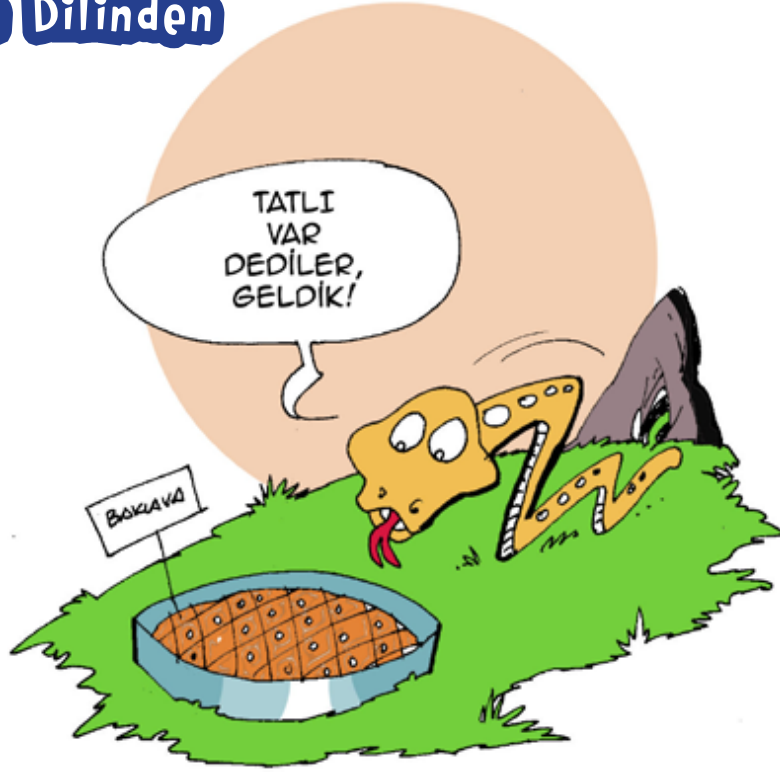
Ertesi gece, bir süre uyuduktan sonra sabaha yakın bir vakitte Efendimiz (s.a.s.) kalktı. Abdestini alarak Kutsal Ev'e doğru ilerlemeye başladı. Bir ara Hz. Ali ve Zeyd'in kendisini takip ettiğini fark edince onlara dönerek:

- Sabah vakti nereye böyle? diye sordu. Onlar da asıl niyetlerini söylemek zorunda kaldılar:

- Size bir zarar gelmesinden korkuyoruz. Siz ibâdetle meşgul olurken biz de etrafı kolaçan edeceğiz.

Peygamberimiz (s.a.s.) onların gösterdikleri fedakârlığa çok memnun oldu. Gül çehresinde tatlı bir tebessüm belirdi. Hz. Ali ve Zeyd için, Rasûlüllah'ın kendilerinden razı olması, ödüllerin en büyüğü idi. Onun rızasının Allah Teâlâ'nın rızası olduğunu çok iyi biliyorlardı.

Ecdadımın Dilinden

طاتلی دیل ییلانی دلیکدن چیقاریر

سوز قیمتی بر نعمتدر. فقط اونی ناصل قوللانا جغنی بیلمک
داها بیوک بر نعمتدر. اڭ اولماز دینیلن شیلر بیله، طاتلی سوز
سایه سنده اولمشدر. کوزل سویلنن سوزڭ انسانده کی کوزل
نتیجه سی هر زمان کوروله بیلیر. بونڭ ایچون قونوشورکن ای
و کوزل کلمه لرله قونوشمه یه دقت ایدهلم.

TATLI DİL YILANI DELİKTEN ÇIKARIR

Söz kıymetli bir nimettir. Fakat onu nasıl kullanacağını bilmek daha büyük bir nimettir. En olmaz denilen şeyler bile, tatlı söz sayesinde olmuştur. Güzel söylenen sözün insandaki güzel neticesi her zaman görülebilir. Bunun için konuşurken iyi ve güzel kelimelerle konuşmaya dikkat edelim.

NEŞELİ KARİKATÜRLER

NEVZAT MEHMET FUAT (1933)

Bulgaristan Türkleri çocuk edebiyatı alanında ciddi çalışmalar yapan Âtîf Akgün'ün de belirttiği üzere çocuklara yönelik Türkçe şiirimizin zirve ismi. O, Nevzat Mehmet Fuat'tır. Rahmetli İsmail Çavuşev'in tabiriyle "temel direklerden biri"dir. Şubat 1933'ta Hacıoğlu Pazarcık (Dobriç) ili Hasköseler (Telerig) köyünde muallim Mehmet Fuat'ın oğlu olarak doğan şair, ilk ve orta tahsilini köyünde yapar. Liseyi Filibe'de okur, aynı zamanda çalışır. Daha sonra Sofya'da Makine ve Elektroteknik Mühendisliği öğrenimi görüp Varna'ya döner. 1989 yılında Anavatan Türkiye'ye göç edene kadar Varna Tersanesinde 25 sene elektronik mühendisliği yapar. Türkiye'de İstanbul'a yerleşir ve derhâl İstinye Tersanesinde elektronik mühendisi olarak çalışmaya başlar ve emekli olana kadar TGS şirketinde 13 sene başmühendis olarak çalışır.

Bu özellikleriyle birlikte Nevzat Mehmet Fuat, öğrencilik yıllarından itibaren şiir yazar. Yazdığı şiirler özellikle çocuklara yöneliktir. Onların dilini mısralarına yansıtarak Bulgaristan'ın en usta çocuk şairi olur. Şiirleri *Eylülcü Çocuk* ve *Filiz* gazetelerinde yayınlanmaya başlar, daha sonra *Balon*, *Tuna* ve *Balkanlarda Türk Kültürü* dergilerinde devam eder. Daha Bulgaristan'da iken çocuklara hasredilmiş üç şiir kitabı yayınlanır. Türkiye'de bunların yeni baskıları yapılırken yeni kitapları da eklenir.

Şairin çocuk şiirleri şu kitaplarda basılır: *Ayı Dayı* (1959, 2004), *Deniz* (1966, 2004), *Üç Beygir* (1967, 2004), *Türkçe Abece* (Tekerlemece) (2004), *Ailece Abece* (2004), *Sihirli Sayılar* (2004), *Çemberli Çevre* (2004), *Çiçekler ve Böcekler* (2006). Hâlen İstanbul'da yaşayan şairimize hayırlı uzun ömürler diliyoruz!

YAĞ YAĞ YAĞMUR

Yağ yağ yağmur!
Şıpır şıpır
Suya kansın
Çayır, bayır.
Seller aksın
Şırlı şırlı.
Bol bereket
Olsun bu yıl!

SAYILAR

- 1 - Dikili direk.
- 2 - Besili ördek.
- 3 - Sıska örümcek.
- 4 - Kapalı tünek.
- 5 - Orağa benzer.
- 6 - Kuyruklu çember.
- 7 - Gegeli değnek.
- 8 - Üst üste gevrek.
- 9 - Altının tersi.
- 10 - Bitti sayma dersi.

TEKERLEMECE

Çemberleri şekerledik,
Tekerleri tekerledik.
Çok çalıştık ve terledik,
İşimizde ilerledik.

Tam bin bir gün bin bir
gece,
Dize dizdik hece hece.
Neticede ve böylece
Doğdu işte bu abece.

Soldan sağa AbeCe,
Sağdan sola ZeYeVe.
Ortası bir bilmece,
Başlıyoruz ödeve.

CAMİNİN HAYATIMDAKİ YERİ

Camiler Allah Teâlâ'ya en güzel şekilde ibadet edilen yerlerdir. Camiler sıradan binalar gibi görünse de öyle değiller, onlar mukaddes yerler. Camiye giren insanın içi büyük bir huzur ve mutluluk doluyor.

Ben hayatımda ilk defa bir bayram namazına gitmiştim. Kendimi garip hissettim, çünkü uzun zamandır bunu çok istiyordum. Hep caminin nasıl bir yer olduğunu merak ediyordum ve sonunda oraya gidebildim. O günden beri Cuma ve Bayram namazlarına gitmeye başladım. Camiye her gittiğimde büyük bir huzur duyuyorum. Camiye her girdiğimde günahlarımdan temizlendiğimi hissediyorum.

Camide, Kur'ân kursunda iyi yürekli hocalarımın yardımıyla Allah'ın kelâmını ve birçok dinî bilgileri öğrendim. Bu bilgilerimle hem Allah'a ibadet etmeyi öğrendim, hem de büyük başarılar elde ettim, elhamdulillah. Camiler, Allah Teâlâ'nın bize verdiği güzelliklerden biridir.

Evet, camiler birer nimettir, dostluğu temsil eden cemaatin toplandığı yerdir. Gözle görülünce belki sıradan binalar gibi görünebilir, ama aslında öyle değil, caminin güzelliği aslında kalple görülür. Allah bütün Müslümanlara camilerde ibadet etme mutluluğunu nasip etsin.

Soner OSMAN, Şumnu

CAMİNİN HAYATIMDAKİ YERİ

Julietta Despotova, Sofya Bölge Müftülüğü.

Rusma Pijova, Blagoevgrad Bölge Müftülüğü.

ДЖАМИЯТА В МОЯ ЖИВОТ

Аксел Малинов,
Районно мюфтийство-Смолян

Фикра Шериф, Районно мюфтийство-Благоевград

ДЖАМИЯТА В МОЯ ЖИВОТ

„Онзи, който построи джамия, търсейки задоволството на Аллах, Аллах му изгражда дом в дженнета като нея.“ (Хадис)

Живеем в един динамичен свят и всички сме различни. Различно мислим и чувстваме, изповядваме различни религии, имаме различен цвят на кожата, различно възприемаме света... Столетията съвместен живот на различните етнически и религиозни общности били изпълнени с неизбежни военни конфликти и с взаимно опознаване.

Многообразието в света ни учи колко пъстър и красив е животът, както и по какви начини можем да изразим себе си. Независимо къде живеем, в какво вярваме, всички искаме едно и също – да споделим с другите своя свят, чувствата си, възможностите си, красотата, която притежаваме. Точно тези прилики ни обединяват и ни подтиква да бъдем толерантни. Когато погледнем назад, виждаме, че човечеството е извървяло доста път, за да стигне дотук. Много битки са се водили и много трудности е имало, докато хората си извоюват правото свободно да изповядват вярата си.

Вярата е нещо свято и има силата да промени всеки от нас. Заражда се още в първите ни години и никога не умира. Тя е единствена по рода си, единствена по сила, по значение и по красота. Религията е в същността на човека, тя е заложена в неговата природа и е възвишена ценност, чрез която се постигат върховно щастие и блаженство.

Джамията е дом като семейство, желано място, в което ни е добре и сигурно. Място, където винаги съм добре дошла. Тук мога да бъда себе си. Както във всеки друг, и в този дом има принципи, ценности и общи споделени цели. Джамията е храм, който е изпълнен със сигурност и святост. Храм, който осмисля живота на мюсюлманина. Тук съм далеч от стреса и ежедневните проблеми. Забързаното ежедневие остава зад дебелите стени на този храм. Джамииите не са само обикновени сгради, а са символът на религията ни и извор на вяра. Те са местата, където се създават истинското равенство, приятелството, братството, взаимопомощта и подкрепата.

Всички пътища в мюсюлманските градове водят към джамията. Тези храмове не са само места за ибадет, но и учреждения за духовна и материална подкрепа и взаимопомощ. Това е дом, където се чувстват единството и разбирателството. Място, където човек получава урок по дисциплина и сила на волята, намира вътрешен мир и стабилност. Чрез молитвата се пречиства сърцето и развива съзнанието, укрепва съвестта и утешава душата.

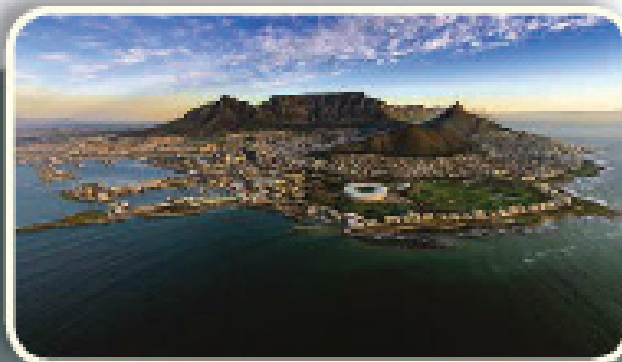
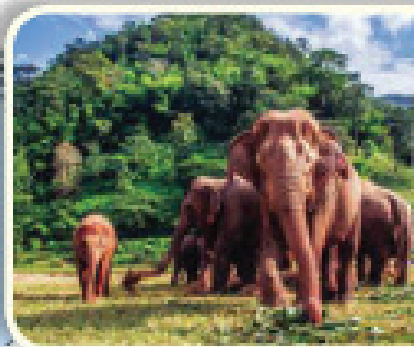
Трудно е да се предаде с думи пълното значение на джамията и все пак може да се каже, че тя е указател за най-правия път в живота, щит срещу зло, неприличията и заблудата, богат източник на търпение и постоянство, надежда и уравнивост. Най-сигурно доказателство за това е човек да се моли и да се възползва от духовните ѝ радости. Тогава ще осъзнае ролята и значението на джамията в живота.

Берна ИСМЕТ

ЮЖНА АФРИКА

Всички най-добри животни са заедно!

В страната ни може да видите най-големия бозайник - слона, най-голямата птица - щрауса, най-високото животно - жирафа, най-голямата акула - китовата акула, най-голямото влечуго - кожестата костенурка, и най-бързия бозайник - гепарда.

Планината Тейбъл

Тази планина, която е един от символите на нашата страна, прилича на маса. Тя е от новите седем чудеса на света и на нея може да се изкачите с лифт.

Здравейте, аз съм Мокгади. Ще ви придружавам в това пътешествие. Пригответе се - отиваме на разходка! По света има много места за разглеждане и изучаване. Нека го направим заедно!

В това пътешествие отиваме в Южна Африка, където има 3 столици и 11 официални езика!

Страната ни се намира в южната част на Африка. Тя е заобиколена от Атлантическия и Индийския океан. Пътят от София до Кейптаун, който е една от столиците, продължава около 12 часа по въздух.

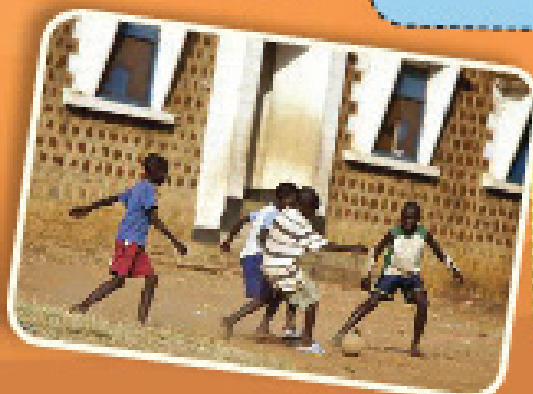
Да поиграем ли на угроискола?

Нашата „угроискола“ прилича на вашата игра на асфалта „дама“. Разликата между тях е, че при нас се чертае като охлюв. Във всяка кутия се пише цифра и се напредва с подскоци. Играчът хвърля камъчето и улучената кутийка става негова цел. Отсрещният играч не стъпва в тази кутия. Играчът е длъжен с един подскок да стигне до камъчето. Ако не може да направи това, трябва да напредва, стъпвайки във всяка начертана кутийка.

Има пингвин на плажа!

Африканският пингвин, който живее в Южна Африка, може да се види и по плажовете в страната. Тези пингвини не могат да летят като другите, но са добри плувци.

Обичаме спорта!

В страната ни са харесвани много спортовете футбол, крикет и ръгби. Има много футболисти от Южна Африка, които играят в различни държави, та дори и в България.

ПРИЗРАК

Един търговец се прибираше у дома късно вечерта. По пътя си видя възрастен чернокож мъж, който се бе подпрям на една ограда и се канеше така да изкара нощта. Никой не бе пожелал да подслони горкия човек под претекст, че децата им ще се уплашат. Търговецът го покани у дома и го нагости с топла чорба, даде му чисто бельо и стая, в която да пренощува.

Чернокожият човек, който спеше до прозореца, някъде към полунощ се стресна от нещо и се събуди. Какво да види... Под леката лунна светлина двама бандити се опитваха да се вмъкнат през един от прозорците в къщата. Щяха да убият търговеца и да го ограбят. Осъзнал ситуацията, чернокожият човек вдигна ръце и извика:

- Хей, какво правите?

Бандитите, виждайки го в бялата пижама, изкрещяха:

- Олеле, мамооо! Тук има призрак... - и изплашени, изскочиха навън. При това единият нарани главата си, а другият счупи крака си.

Членовете на семейството, събудени от врявата, излязоха навън и заловиха бандитите.

Колко хубаво е казал нашият Пейгамбер (с.а.с.):

وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي
عَوْنِ أَخِيهِ
رواه مسلم

„Докато човек помага на брат си, то и Аллах му помага!“ (Муслим, Зикр, 38).

ПРАВИЛА ПРИ ЛЯГАНЕ ЗА СЪН

Здравейте, малки приятели!

Когато бях малък като вас, сънувах лоши сънища и се страхувах да заспя отново, за да не видя същия сън.

Моят учител, ходжата от Коран-курса, ме научи да лягам вечер така, както е препоръчал любимият ни Пейгамбер Мухаммед (с.а.с.). И понеже сте читатели на списание „Хилял“, ще науча и вас на някои тънкости, с които сънят ви ще бъде сладък и приятен:

- Първото нещо, което трябва да правим, е да лягаме рано, за да сме бодри сутрин за училище.

- Преди да легнем, взимаме абдест като за намаз.

- Когато легнем, четем Айет-ул-кюрси, последните два айета от сура ел-Бакара, т.е. Амене-р-расулю, сури-те Ихляс, Феляк и Нас. Веднага след това разтваряме дланите си и духаме в тях, после разтриваме с ръце цялото си тяло. Така ни съветва Пейгамбера (с.а.с.).

- При лягане казваме дуата: Алла-хумме бисмике емуту ве ахя, което

ще рече: „О, Аллах, с Твоето име умирам и с Твоето име ще се съживя“, тоест: „С Твоето име заспивам и с Твоето име ще се събудя“.

- След това се молим за нашите родители и близки, както и за всички хора по света, казвайки: „О, Аллах, отреди добро на мен, на моите родители и близки и на всички хора по света. Награди ни с Твоя дженнет и ни отреди да сме от Твоите праведни раби! Амин!“.

- Ставаме рано за сутрешния намаз и казваме: Елхамду лилляхи-ллези ахяна ба'де ма ематена ве илейх-ил-ба'се ве-н-нушур, или казано на разбираем за нас език: „Слава на Аллах, Който ни съживи, след като ни умъртви!“, т.е. „Който ни събуди, след като ни успа, всички ние към Него ще се завърнем и пред Него ще застанем!“.

Приятели, не забравяйте: лягаме рано, за да не пропускат сутрешния намаз!

Пратеника (с.а.с.) прекарваше дните си в дейности за призоваване към исляма. А през нощта оставаше насаме с Аллах Зюлджелял вел-кемал, кланяйки намаз и правейки дуа в Кябе. Нощта беше времето, в което религиозните дейности бяха най-интензивни в живота на нашия Пейгамбер и на онези, които първи повярваха в него. Докато петкратният намаз все още не беше фарз, мюсюлманите кланяха нощен намаз. Расулюллах (с.а.с.) прекарваше нощите си в ибадет през целия си живот - дори преди петкратният намаз да е станал фарз.

Хазрети Али и Хазрети Зейд, които бяха от първите младежи, повярвали в Аллаховия Пратеник, се притесняваха, че езичниците от Курейш могат да навредят с нещо на Пейгамбера (с.а.с.). Какво можеше да е по-тежко от това да бъде сторено зло на Пратеника, когото обичаха повече от живота си и биха дали всичко за един негов поглед?!

Хазрети Али и Хазрети Зейд поговориха помежду си и взеха решение: „От сега нататък ще излизаме вечерта и ще обикаляме наоколо, за да сме сигурни, че никой няма да навреди на Расулюллах (с.а.с.)“.

Следващата нощ, след като поспа известно време, Пратеника (с.а.с.) се събуди рано призори. Взе абдест и се запъти към Свещения дом. По едно време забеляза, че Али и Зейд го следват, и се обърна към тях, за да ги попита:

- Накъде така рано-рано?

И те бяха принудени да споделят истинската си цел:

- Боим се, че ще ви се случи нещо. Докато вие правите ибадет, ние ще обикаляме наоколо.

Пейгамбера (с.а.с.) беше много доволен от саможертвата им. По приятното му лице се появи мила усмивка. Най-голямата награда за Али и Зейд беше, че Пратеника (с.а.с.) остана доволен от тях. Те знаеха, че неговото удовлетворение води до задоволството на Аллах Теаля.

Вейсел Аккая

ДЕЖУРСТВО В КЯБЕ

БОГАТИТЕ ДАВАТ ЗЕКЯТ

Върху килима имаше една елифка. Тя беше паднала от библиотеката в дома на Кенан. Той я вдигна и когато я слагаше на мястото ѝ, забеляза, че на задната ѝ корица пише „32 фарза“. После започна да чете: „Условията на исляма: 1. Келиме-и шехадет; 2. Намаз; 3. Хадж; 4. Зекят; 5. Оруч...“. Беше запознат с това, което четеше, но не знаеше точно значението на думите „хадж“ и „зекят“. Най-напред реши да види какво означава „зекят“. Но понеже тези дни не беше добре с уроците в училище, майка му не позволяваше да отваря компютъра, когато иска. След като свърши с домашните си, той поиска позволение да го включи. Халиме ханъм най-напред провери домашните работи, които Кенан бе направил, после му позволи да седне пред компютъра, но само за час.

Кенан най-напред влезе в сайта за ислямско вероучение - илмихал, където в търсачката написа „зекят“. Там излезе следното разяснение: „Зекят - това е една четиридесета ($1/40$) от богатството на богатия мюсюлманин, която той веднъж в годината раздава на бедните...“.

Засега толкова знание му стигаше. Но ако искаше да научи повече, можеше да прочете съответния раздел докрай или да попита някой от по-възрастните възрастници...

39 ЗА ТЕБ, 1 ЗА МЕН

Селямун алейкум, скъпи приятели!

Хайде да пресметнем една задачка, какво ще кажете?

Представете си, че ваш любим човек дойде при вас и ви поднесе една тава с най-любимата ви баклава. След това ви каже: „Заповядайте, тук има 40 баклави, 39 от тях са за вас, може да ги изядете когато и както си искате“. Но постави едно условие: „Едната баклава да я дадете на посочените от мен хора!“. Какво бихте си помислили? Да, някой ви дава 40 баклавички и иска една от тях да дадете на други... Интересна сделка?! Мисля, че е много печеливш бизнес... Баклавата идва от човек, когото уважавам, но ако иска, може да не ми я даде. Или пък да каже: „Ето ти една, останалите раздай на други!“. Да, наистина сделката е печеливша! Със сто процента печалба, а дори и повече!... Тъй като, споделяйки едното парче с други, ще спечеля тяхното уважение и обич. Освен това ще спечеля още повече доверието на този, който ми е дал баклавите, защото ще изпълня неговото условие. А може би друг път пак ще ми даде баклава... Ох, баклавата се стопи в устата ми...

Да ви е сладко! Но нека направим още едни сметки...

Какво ще речете, ако Аллах, Който ни е сътворил от нищото и ни е обгърнал с обичта Си, ни дари с 40 златни монети

и пожелае от нас да дадем само една от жълтиците на обичаните и закриляните от Него бедни, сираци, закъсали на път, бездомници и полагащи усилия в името на Аллах? Ще се съгласите ли? Естествено, че ще им дадете. И аз ще дам! Това ще донесе голяма печалба. И даващият, и получаващият ще останат доволни. 39 жълтици за мен и само едничка за изпадналите в нужда и беда хора, които са под покровителството на Аллах. Аз съм готов за това!

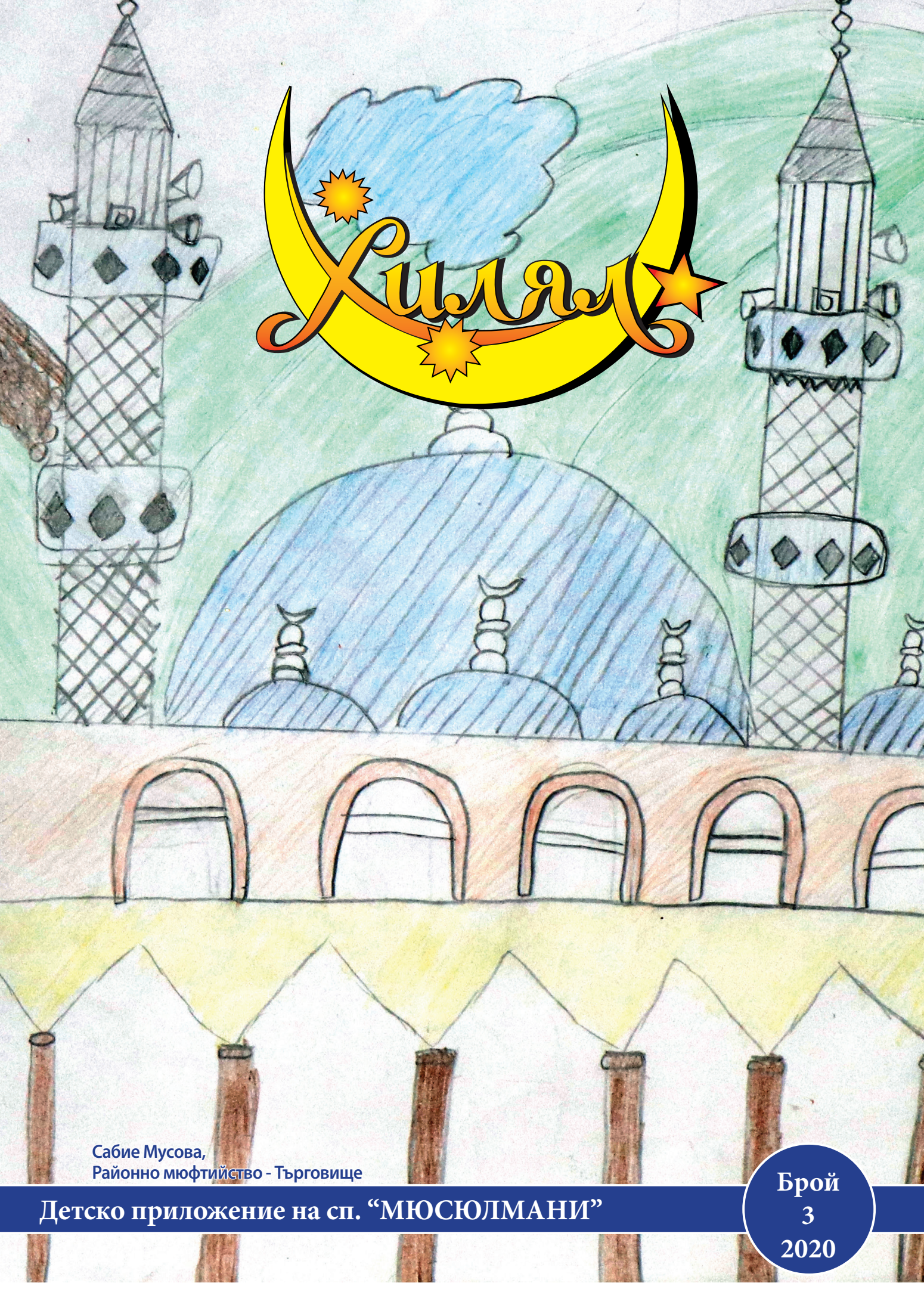
Мили приятелчета, естествено, че човек, който може да смята, мисли така. Мюсюлманинът, който прави верни сметки и разбира от печеливша търговия, също мисли така. Затова отделя една четиридесета част от имуществото и богатството си, което е дар от Аллах, и го дава на хората, които именно Аллах е определил. Това в Коран-и Керим е наречено „зекят“. Аллах многократно повелява: „Давайте зекят!“, определяйки мюсюлманите като „онези, които дават зекят“.

Хайде тогава и ние да дадем на посочените от Аллах едно от четиридесетте, или само две цяло и половина на сто от това, което притежаваме по милостта на Аллах!

ХИЛЯЛ

За връзка: hilal.dergi@abv.bg

Сабие Мусова,
Районно мюфтийство - Търговище

Детско приложение на сп. "МЮСЮЛМАНИ"

Брой
3
2020